

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

36. Elegans & blandus: Expressus ex Theophrasto, Iuuenale & cæteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Que abstulisse. Porro autem, debitum si quis die præsticuta non soluerit, ut est importunus exactor, pœnam pro mora, atque adeò vñusæ vñusam solet exigere. Quid, quod seruos alit siliquis, & si quis eorum patinam, aut ollam frigeret, de eius demero tantum detrahi iubet, quanti erat, quod fractum est? Quid, quod vxor, si tricalchum amiserit, donum cuetur, omnem suppellebit, lectoris etiam, atque capsas loco mouet, & ancillis equuleum nisi inserviant, minatur? Iam domi, cum bruma est, riget frigore, & ne candelam accendat, fellem circumfert, cuius oculis, tanquam facibus illustretur: at cum populares conuiuio, est excepturus, nec alter fieri potest, diu ante pertentat macellum, pisces, agnina, vitulinam, cerun, porcinam, cara inuenit omnia. Tum vacuus rediens, secum inter eundum mussitat, festo die, si quid prodegero, profecto egere licebit, satius est nihil emere: re demum cum vxore diu liberata, decennem gallum gallinaceum ingulat ad geniale conuiuium; & pueris vinciatos pedes, cristamque de capite resedam largiens, capite hoc, inquit, & genium curate, quando semel prodigie eportet: mox conuocatis conuiuis, atque ijs epulantibus, tetricum quidpiam renider, summis labris ridens, ac interim, quorū quisque calices educit, in conuiuio numerat, penè ad singulos ingemiscens.

ELEGANS, ET BLANDVS.

Expeditus ex Theophrasto, Iuuenale, & ceteris.

Decriptio XXXVI.

Invenimus, si placet, hominem, ut ab imis vnguiculis, ad vrticem usque totus est pulchellus, qua frontis exporrecta serenitas, qua suauitas oculorum, qua venustas ornis; qua renidentis ad singula vultus amoenitas, quo in facie veneres? quo volitant cupidines? quo rosee labellis insident sirenæ? cernite, ut dentes habent nitidos, Indico e bore, vel prima nunc candidiores: ut longos, ac graciles digitos magnæ, lucentesque gémæ iacentur, quarum pondera æstiuo tem-

pore ferre vix potest, sed identidem annulos ventilat, nequid sub tantillo onere sudoris manus contrahant.

Quid quod comam habet scitissimè à tonsore magistro rotundatam, madentes cincinnotam timbrias, molles, cerusataeque buccas, vestes fericas, subfericas, holosericas, quarum quotidie mutat colores, siue ostentariensis caula facit, siue hominis delicias etiam, quod ait ille, *pannus bemyeinuus viri*: quacunque pergit, hic pullulare rotas, fluere balsama, vaser seplasiam diceres: tam bene olet vnguentæ, ut male quid olere suspicer: atque cum talis ipse sit, quid mirum, si ut pauci conchatis caudæ voluminibus, & vericolore plumarum amictæ superbias, se frequenter intuetur, cervicem rotat, gradum stragit, & sic in vicis ambulet, ut personatus rex in tragœdia, spectans sive querter an ipse spectetur. Si quando venit in forum, eam patrem maximè frequenter, in qua sunt argenti orum mensæ, ut se multitudini, quasi venustissimam imaginem à pictore nuper expressam, spectandum præbeat, per ea se loca ventilat, in quibus frequentes ephborum, & virginum chorii, a quibus maximè vult videri, & laudati: in theatro autem, & spectaculis iuxta ipsos Prætores sedet, quod facilius omnium oculos in se convertat. Dominus illi est elegans, & amœna, artium picturis refertum, horti voluptuarij, cœnationes laqueatae, ip quibus aurei lacunaris fulgori paniamento rumpit, responderit: laura, & munda supellex, splendida toremata, tapetes aurei, mirabilium rerum figuris intexti, libros, quos ipse nunquam legit, lucentes auro Syribi vestiunt, cauda vulpina tergit puer quotidianus, ne minimus puliculus adhærescat, ad summum pafsim in eius ædibus videas cantillantes auiculas, garrientes picas, loquentes pittracos, ludentes simias, & si lubeat interiorius cimelium penetrare, ostentabit mathematicum choragium, speciosarum ferarum exuvias, peregrinarum offa belluarum, Canadienses arcus, sagittas Indicas, vericolores lapillos, marinæ conchas, maunos textiles, mera puerorum crepundia: in congressu totus est melleus, salutat blandè, comiter amplectitur; prehendit manus, tractat auriculas, mulcet capillos, suum filiolum, sunnum mel, suum coreulum identidem appellans. Ad cœnam inuitatus hospitem rogat, ut filios euocet, quibus ingredientibus, negat sicutu sicuti tam esse similem, quam illi

Xxx

finis

sint parentibus. **M**ox eos sibi assidere iubet, ascalatur, colludit, tragematis refert. Quod si quando inter disceptantes electus fuerit arbitrus, lites primum audiet magna facilitate, tum dicet, videtur uterque recte ratiocinari: amicis curiosa munuscula saepem missit, & rogatus, ut aulam spectaculis commoderet, libenter facit: dein inter spectatores, ut solet, conspicuus, assidentibus crebro dictat, hanc suam aulam esse.

Item Seneca, 7. nat. I.

Nondum satis robur omne prosecimus, adhuc quicquid est boni moris extingui-
mos, levitate, & politura corporum, mulie-
bres munditias antecessimus, colores mere-
tricos matronis quidem non induendos viri
sumimus: tenero, & molli incessu suspendimus
gradum, non ambulamus, sed repimas; ex-
orgamus annulis digitos, in omni articulo
gemma disponitur; quot die communis im-
matur, per quae virilitati sit iniuria, ut traducatur,
quia non potest exsurgi.

Item, de breuitate vita, 12.

Quid illos otiosos vocas, quibus apud ton-
orem multæ hotæ transmituntur, dum
decepitur, si quid proxima nocte succreuit?
dum de singulis capillis in consilium itur?
dum aut dilecta comarestituitur, aut hinc,
atque illinc deficiens, in frontem compelli-
tur? quomodo irascuntur, si tonsor paulo fuit
negligentior, tanquam virum tonderet: quo-
modo excandescunt, si quid ex iuba sua deci-
sam est? si quid extra ordinem iacuit, nisi omnia
sua in annulos suos reciderunt? quis est
istorum, qui non malit temp. turbari, quam
comam? quis non sollicitior sit de capitis sui
decoro, quam fulore? quis non compotior esse
malit, quam honestior?

Item Tertull. de cultu femin.

Proprias præstigias formæ, & hic virilis
plexus sibi agnoscit: barbam acrius cæde-
re, interuersere, circundare capillum, dis-
ponere, etiam colorare caninem, pumam

quamque subducere totius corporis lanugine-
m, pigmento quoque muliebri distingue-
cætera pulueris culpidam asperitudine laui-
gare, tum speculum omni occasione constale-
re, anxie inspicere.

Alia, ex Arbitro.

CV M has miraremur lautias, Trimalcio
lautissimus homo digitos concieput: ad
quod signum matellam ipso ludenti supposuit: exonerata ille vesica, aquam popolcit, ad
manus, digitosque paululum aspergos, in capi-
te pueri terfit.

Longum erat singula excipere, itaque intra-
mus balneum, & sudore calefacti mo-
mento temporis ad frigidam eximus; iam
Trimalcio vnguento perfusus tergebatur, non
liareis, sed palliis ex lana mollissiana confectis.

Tres interim iatraliptæ, in conspectu eius
falerum bibebant, hinc involutus coccina
gaufapa, leætæ impotitus est, præcedenti-
bus phaleratis cursoribus quatuor, & Chira-
maxio, in quo deliciae eius cerebantur, puer
veculos, lippus, domino Trimalcionem defor-
mit.

Cum ergo afferretur ad caput eius, cum mi-
nimis symphoniacis tibijs accessit, & tanquam
in aurem aliquid secreto diceret, toto itinere
cautus.

Sequimur nos iam admiratione satui, &
cum Agamemnon ad ianuam peruenimus: in
aditu ipso stabat ostiarus præstatuus, ceralino
succinctus cingulo, atque in lante argentea
pifum purgabat.

Super limen autem cauea pendebat aurea,
in qua varia intrantes salutabant.

Cæterum dum ego omnia stupeo, pen-
tes resupinatus crura mea fregi, ad sinistram e-
nim instantibus, non longè ab ostiarum cella,
canis ingens catena vincitus, in parietem erat pi-
ctus, superque quadrata litera scriptum, *Cave
cave, canem:* & collegæ quidem mei risere, e-
go autem collecto spiritu, non destitui totum
parietem perseguiri: erat autem venalitium
titulus pictum, & ipse Trimalcio, capillatus
caducarum tenebat, Mineruaque ducente te-
nia intabat: hinc quemadmodum ratioci-
nari didicisset, deinde dispensator fatus esset,
omnia diligenter curiosus scriptor, cum in-
scriptione reddiderat: in deficiente verò
jambis

iam portica legatum merito in tribunal ex-celsum Mercurius excipiebat, præt̄ erat for-tuna eorum abundantia copiosa, & tres Paræ aurea pensa torquentes.

Notauit etiam in porticu gregem cursorum, cum magistro se exerceant: præterea grande armarium in angulo videtur cuius ædicula erant lares argentei positi. Venerisque signum marmoreum, & pixis ante non pulilla, in qua barbam ipsius candidam esse dicebant.

Ego interrogare atriem copi, quas in medica picturas haberent, Iliada, & Odysseam, inquit.

Iam ad triclinium veneramus, in cuius parte prima procurator rationes accipiebat, & quod præcipue miratus sum, in postibus triclinij fasces erant cura securibus fixi, quorum una embolium nauis æcum finiebat, in quo erat scriptum: G. Pompei Trimalcionis, viro augustali, Cinnamus dispensator.

Sub eodem titulo etiam lucerna bilychnis de camera pendebat, & duæ tabulæ in vitroque poste defixa: quarum altera, si bene memini, hoc habebat inscriptum. III. prid. Kalend. Ianuarii G. noster foras coenat: altera Luna cursum, stellarumque imagines pictas, & qui dies boni, quique incommodi esset, distingueunte bullæ notabantur.

De huius descriptionis interpretatione alibi dixi.

R V S T I C V S.

Expressus ex Theophrasto, Cicerone, & ceteris.

Descriptio XXXVI.

ANimaduertite quælo, hominis, vel potius pecudis stuporem, & rusticitatem: vt est hirta barba, neglecto capillo, colore fusco, nigris dentibus, ab initio vnguibus ad verticem usque stipe. Æthiops.

Per corpori vestis, horrida scilicet, & in-culta, quæ si idæ adeo plerumque arcus regit, vt nudet inuercundè. Calceos habet pede ampliores, quibus ipse non tam ambulat, quam natat: eisdem interdum clavis suffigit, & ingenti strepitu quarit pavimentum. Lo-quitur interim contenta voce, quasi surdis canat, aut celeuma nauticum urget, amicis-

necessarijsque parum fidit, de rebus maximis ad famulos referit: & si comitijs interfuerit, quæcumque ibi gesta fuerint, rustici operis narrat: illis ad singula, vt faciunt cicones acclamantibus, ipse nihil eorum, quæ cæteri digna admiratione iudicat: quia in dñi vnguentia non suanius fragore thymo, & barbaram fistulam cythara præstare dictat.

Si bos, aut asinus, aut hircus occurrerit, homo gradum sistere, admirari, contemplari, quasi in alium orbem raptrus.

Quid quod domi etiam ipse sit locuples, *Cicer. in Pi-* nihil lauum, nihil elegans, nihil exquisitum, *fons.*

ne magnoperè quidem præter p̄x posteram gulæ voracitatem, sumptuofum: toreuma nul-lum, maximi calices, & hi Placentini; exructa mensa, non conchylis aut pisibus, sed multa carne subracta, serui lordidati ministrant, & ij plerumque Æthiopes, quibus nolles per medium noctem in buſtuarijs occurtere: ille interim inficit se cibo, & in laxiora pocula ingurgitat, dein potulentus, vel iacet in Græci vini foetore stertens, vel li quando concionat fuerit, saltat, & canit intempestiæ molestus omib; mox canem ad se vocat, & apprehen-sione blandientis rostro, fidam, inquit belluam, dominum, & domum, & inquilinos omnes custodit.

Vbi cubitum discesserit, si de aratro, aut fal-ce aut cophino, quem forte vicini vendunt dederat, somniorit, intempesta non de mentionem eorum facies, nec ullam partem capiet quieris. Tum si visum fuerit, molam versabit cum ancilla, cum eadem quicquid in buccam, gariens, & si quid è promptuaria cella de-promperit, decerotum inde frustum vorabit, cauens ne pistrix hoc reflecatur. Ad summum, est omnis vita ciuilis, & humanitatis ignarus.

R V M O R V M C O N-F I C T O R.

Expressus ex Theophrasto, & alijs.

Descriptio XXXVIII.

Chamæleontes vento pasci miramini? quin potius rumigerulum suspicite, vt totus ex ventis conflatus est. Hic patulis auribus rumusculos omnes excipit, & ad ser-

Xxx 2 mones